

خلاصه:

مقدمه:

حضور خانواده و بستگان بیمار در طی مراحل احیا یک مسئله ی بحث برانگیز است و از بستگان بیمار به ندرت برای حضور در لحظات احیا در خواست می شود. FPDR (حضور خانواده بیمار در طی مراحل احیا) بستگی زیادی به نظر تیم پزشکی دارد. این مطالعه به بررسی بررسی تحلیلی اثرات روحی و روانی همراهان بیمار بدنبال حضور هنگام احیا میپردازد

روش ها:

در یک مطالعه توصیفی - تحلیلی آینده نگر، بصورت سرشماری در عرض ۶ ماه بعد از شروع مطالعه همراهان بیمار در حین عملیات احیا به ده گروه مداخله و کنترل بصورت راندوم تقسیم گردید. ابتدا از اعضا هر دو گروه سوال شد که آیا مایلند در عملیات احیا حضور داشته باشند یا خیر. در صورت عدم حضور در غالب گروه سوم طبقه بندی شدند. در حین احیا گروه مداخله تحت حمایت روح و روانی قرار گرفتند و سپس بعد از ۹۰ روز با تماس تلفنی از هر دو گروه پرسشنامه های استاندارد طراحی شده را از نظر اضطراب و افسردگی و PTSD تکمیل و تحت آنالیز آماری قرار گرفت.

نتایج:

تعداد ۱۳۳ همراه بیمار در دو گروه کنترل (۵۹ نفر) و مداخله (۷۴ نفر) بررسی شد. تمامی همراهان تمایل به حضور داشتند.

بین دو گروه از نظر خصوصیات دموگرافیک اختلاف معنی داری وجود نداشت. ارزیابی‌هایی که بعد از ۹۰ روز از همراهان انجام گرفت نشان داد که میزان افسردگی و اختلالات اضطرابی و PTSD بطور معنی داری در گروه کنترل بیشتر از گروه مداخله میباشد ($P < 0.0001$)

نتیجه گیری

انجام مداخلات و حمایت‌های روحی و روانی همراهان بیمار در در جلوگیری از بروز اختلالات روانی آنها بسیار موثر بوده و در امر احیای بیماران لازم است تا کادر درمانی علاوه بر رسیدگی به امر احیا و بیمار، به وضعیت سلامت روانی همراه بیما که شاهد و ناظر احیا میباشد نیز توجه ویژه ای مبذول نمایند.

کلمات کلیدی:

احیا قلبی، حضور همراهان در حین احیا، همراهان